



זוהר פרשת וארא (כב)

מי שישים התחזקותו בשם הקדוש מתקיים בעולם

רבי אבא פתח (ישע"י כ"ו) **בטחו בה' עדי עד כי ביה ה' צור עולמים**, בטחו בה', כל בני העולם צריכים להתחזק בו בהקב"ה, ולהיות הבטחון שלהם בו ומי שישים בו בטחונו והתחזקותו כראוי לא יוכלו כל בני העולם להרע לו, שבך אמר דוד (תהלים כ"ה) אלהי בכ בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי, וכל מי שישים התחזקותו בשם הקדוש מתקיים בעולם, מה הטעם, לפי שהעולם בשם הקדוש מתקיים, זש"ב כי ביה ה' צור עולמים, צר העולמות, שהרי באותן שתי האותיות נבראו העולמות, עולם הזה ועולם הבא, עולם הזה בדין נברא ועל הדין קיים, זה שכתוב בראשית ברא אלהים^[ד] מה הטעם, בשביל שיתנהגו האנשים בדין, ולא יצאו מדרך הישר לחוץ.



זוהר חלק ג' (רפד)

נתבשר על הקיום שלו, ונתבשר על ממשלתו בישראל

ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה וגו', ואח"כ מה כתוב, ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל וגו', מה בין זה לזה, אלא אחד תבוא, לבשר לו שיכנס לארץ ויתקיים בה, ואחד תביא, לבשר לו ממשלה על ישראל, **נתבשר על הקיום שלו, ונתבשר על ממשלתו בישראל**.



זוהר פרשת תזריע (מז)

יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך

ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה וגו', רבי חייא פתח ואמר (קהלת ב') **וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך**, בכמה מקומות עיינתי בדברי שלמה המלך, ובינותי בחכמה הגדולה שלו, שהסתיר דבריו בתוך תוכו של היכל הקדוש^[ה] ומקרא זה יש לעיין בו, מפני מה אמר וראיתי אני, ובין שאר בני עולם אין יודעים ואין רואים כן, אפילו מי שלא ידע חכמה מימיו ולא נסתכל בה יודע זה, שיש יתרון לחכמה

זוהר תורה * דף היומי * פרשת וילך - יום ב'

ד. אלהים, היינו מדת הדין. ה. פירוש, שכל דבריו מרמזים על ענינים שבשמים ממעל.

מן הסכלות כיתרון האור מן החשך, והוא משבח עצמו ואומר ראיתי אני, אלא כך למדתי, וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות, מן הסכלות ממש באה תועלת להחכמה, שאלמלא לא נמצאת סכלות בעולם לא היתה ניכרת החכמה וענייניה, ולמדנו שכל איש הלומד חכמה מחויב הוא ללמוד מעט מן סכלות ולהבין אותה, לפי שעל ידה תבוא תועלת להחכמה, כמו שבאה תועלת להאור מן החשך, שלולא החשך לא היה ניכר האור, ולא היה נראה לעולם תועלת ממנו, למדנו שיש יתרון לחכמה, לחכמה סתם^[1] שאמר רבי שמעון לרבי אבא בוא ואה סוד הדבר, החכמה שלמעלה אינה מאירה ואינה נוארת, אלא בשביל סכלות שמתעוררת ממקום אחר, ולולא זאת, לא היתה הארת ותפארת הגדולה והיתרה של החכמה, ולא היתה נראית תועלת החכמה, ורק בגלל הסכלות מאירה יותר ומאירין יותר, זה שכתוב שיש יתרון לחכמה, לחכמה סתם, מן הסכלות, סכלות סתם, וכן למטה, אלמלא לא היתה סכלות נמצאת בעולם, לא היתה החכמה ניכרת בעולם^[2] וכך דרכו של רב המנונא הזקן, כשהיו לומדים ממנו החברים סודות החכמה, היה מסדר תחלה לפנייהם פרק של ענייני סכלות, כדי שתבוא תועלת להחכמה על ידי הסכלות, זה שכתוב (קהלת ז') יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט, לפי שהיא תקון החכמה וכבוד החכמה, ועל כן כתוב (שם ב') ולבי נוהג בחכמה ולאחוז בסכלות^[3].

אין איש ידוע טעם המתוק עד שטועם טעם המר

רבי יוסי אמר יקר מחכמה מכבוד, כלומר יקר החכמה ותפארתה, ויקר הכבוד שלמעלה מה הוא, סכלות מעט, מן מעט סכלות נראה וניכר יקר החכמה והכבוד שלמעלה יותר מכל הדרכים שבעולם, כיתרון האור מן החשך, תועלת האור אינה ניכרת אלא מן החשך, תקון מראה הלבן מה הוא, מראה שחור, לולא השחור לא ניכר הלבן, ובגלל השחור נתעלה הלבן ונתפאר, אמר רבי יצחק משל למתוק במר, שאין איש ידוע טעם המתוק עד שטועם טעם המר, מי עשה להודיע שזה מתוק, הוי אומר זה המר, וזהו שכתוב (שם ז') גם את זה לעומת זה עשה האלהים, וכתוב (שם) טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח ירך.



זיו הזוהר

לסכלות. ח. לפי זה יפורש יקר מחובר לסכלות, כלומר שבשביל חכמה וכבוד יקר מעט סכלות, כיון שהמעט סכלות מביאה תועלת להבין החכמה והכבוד, אבל ר' יוסי מפרש יקר מחובר לחכמה וכבוד, כלומר שיקר תפארת אשר מן החכמה והכבוד ניכר על ידי סכלות מעט.

ו. דבר שנזכר סתם מרמז גם על של מעלה, והיינו מדת המלכות שנקראת חכמה תתאה, כי את זה לעומת זה עשה האלהים, ומן חשכות הקליפה ניכר יתרון האור דקדושה. ז. אפשר לפרש שסכלות הנזכר כאן, היינו חכמות הטבע, כידוע שיש ז' חכמות, ולעומת חכמת התורה הן נחשבות